

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Številka: 610-01-1/2025/12 EPA 2242-IX
Ljubljana, 17. 9. 2025

Državni svet Republike Slovenije je na 31. seji 17. 9. 2025, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06, 47/13, 75/16 in 92/21), sprejel naslednje

M N E N J E

k Dopolnjenemu predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (ZUJIK-I) - skrajšani postopek

Državni svet je obravnaval Dopolnjen predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (ZUJIK-I) (v nadaljevanju: dopolnjen predlog zakona), ki ga je v prvotni različici Državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Državni svet **podpira** dopolnjen predlog zakona.

* * *

Dopolnjen predlog zakona prinaša številne vsebinske, terminološke in sistemske spremembe, katerih skupni cilj je jasnejša opredelitev javnega interesa za kulturo in posodobitev normativnega okvira, ki odraža sodobne potrebe kulturnega sistema. Javni interes se natančneje določa skozi poudarke na dostopnosti, trajnostnem razvoju, urejenih pogojih dela, skladnem regionalnem razvoju ter umeščanju kulture v sfero skupnega dobra. Na ta način se kulturo postavlja med temeljna področja razvoja družbe, hkrati pa se poudarja povezovanje z razvojem skupnega slovenskega kulturnega prostora, tudi v zamejstvu.

Spremembe prinašajo pomembne terminološke spremembe in dopolnitve: izraz »samozaposleni v kulturi« se nadomesti z izrazom »samostojni delavci v kulturi«, saj ta natančneje izraža njihov pravno-ekonomski položaj. Dopolnjen predlog zakona vključuje tudi opredelitve nevladnih organizacij, stanovskih društev, njihovih zvez, nesnovne kulturne dediščine ter knjižnične dejavnosti. Jasneje so določena področja kulture, med katera se dodaja novo, transdisciplinarno področje umetnosti, združujejo se filmska, avdiovizualna umetnost in kinematografija, posebej pa se opredelijo arhitektura, arhivska dejavnost, oblikovanje, mediji in slovenski jezik. V okviru financiranja se država in občine zavezujejo k zagotavljanju pogojev za javni interes tudi s sofinanciranjem programov in projektov nevladnih organizacij, pri čemer so natančneje določena merila za preseganje občinskega pomena. Nacionalni svet za kulturo ohranja svojo pomembno vlogo, saj ne sprejema zgolj mnenj o ukrepih, temveč se njegove naloge širijo tudi na spremljanje in ocenjevanje vpliva kulture na družbo kot

celoto. Vzpostavlja se evidenca lokalnih programov za kulturo, ki zagotavlja večjo preglednost in usklajenost kulturnih politik na državni in lokalni ravni.

Za javne zavode dopolnjeni predlog zakona določa, da se programi dela pripravljajo za dveletno obdobje, strateški načrti pa za obdobje petih let, kar prinaša več stabilnosti pri načrtovanju in financiranju. Postopki imenovanja direktorjev in članov svetov javnih zavodov so natančneje določeni, pri čemer je poudarek na strokovni usposobljenosti kandidatov in vključevanju večinskih financerjev v odločevalske procese. Dopolnjeni predlog zakona uvaja delavsko predstavništvo, pogoje za avdicije plesalcev sodobnega plesa in baletnih plesalcev ter možnosti prekvalifikacij in dokvalifikacij. Poleg tega se uvajata plačano pripravništvo in sistematično uvajanje v delo.

Na področju samostojnih delavcev v kulturi se uvaja sistem karijerne dinamike in drsnega dohodkovnega cenusa, ki omogoča prilagoditev višine prispevkov za socialno varnost glede na dohodek. Urejajo se nadomestila za bolniško odsotnost, poškodbe in starševske dopuste, zagotavlja se spodnji prag nadomestila ter možnost začasnega neizvajanja pravice do plačila prispevkov. Dopolnjeni predlog zakona uvaja tudi večstranske pogodbe, ki omogočajo izločitev materialnih stroškov iz dohodkovne osnove, ter ureja obvezno plačevanje prispevka za dolgotrajno oskrbo.

Spremembe se nanašajo tudi na upravljanje kulturne infrastrukture, saj dopolnjeni predlog zakona določa jasnejša pravila za pogodbeno upravljanje javnih kulturnih objektov, pogoje oddaje v uporabo in določanje dejanskih stroškov. Pogodbe z nevladnimi organizacijami se lahko sklepajo za daljša obdobja, kar zagotavlja stabilnost njihovega delovanja. Posebna pozornost je namenjena umetniškemu deležu pri investicijskih projektih, ki se umešča v zgodnejšo fazo postopka in povečuje se delež sredstev za odkup umetniških del ter nagrade avtorjem.

* * *

Državni svet ugotavlja, da se je pristojna Komisija za izobraževanje, kulturo, znanost, šport in mladino (v nadaljevanju: pristojna komisija Državnega sveta) ob obravnavi predloga zakona v prvotni različici seznanila z mnenji in stališči Sindikata vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Slovenije (SVIZ), Društva Asociacija, Iniciative za kulturo in Združenja kulturnih domov in ustanov Slovenije.

SVIZ je podprl predlagani zakon in obenem izpostavil nekatere vsebinske pomisleke in predloge rešitev. Ureditev iz 14. člena predloga zakona lokalnim skupnostim nalaga sprejem lokalnega programa za kulturo, kar se v praksi pogosto ne uresničuje, predlog zakona pa ne določa posledic, če program ni sprejet; zato so v SVIZ predlagali sistemsko spodbudo, da bi lokalne skupnosti to obveznost dosledno izvajale. Pozitivno so ocenili uvedbo instituta delavskega direktorja v javnih zavodih z več kot 150 zaposlenimi (33. člen). Takšna ureditev krepi participacijo zaposlenih, katerih strokovna znanja lahko bistveno prispevajo k kakovostnejšemu upravljanju kulturnih institucij. Pri tem so predlagali, da bi imeli predstavniki zaposlenih v svetu zavoda najmanj tretjino mest. Sprejeti kompromis, da morajo imeti zavodi z več kot pet člani sveta najmanj dva predstavnika delavcev, so podprli, a hkrati opozorili na tveganje, da bodo zavodi število članov sveta zmanjševali, da bi se tej obveznosti izognili. SVIZ je pozitivno ocenil ureditev, ki zavezuje javne zavode k javni objavi avdicij kot pogoja za zaposlitev umetniškega kadra – kar povečuje preglednost in enakopravnost kandidatov. V sindikatu SVIZ so opozorili, da je predvideni 45-dnevni rok za objavo

prekratek in predlagajo 60-dnevno objavo, saj priprava na avdicijo zahteva daljši čas. SVIZ je opozoril na ureditev v 46. členu predloga zakona, ki dopušča veriženje pogodb o zaposlitvi za določen čas (do 10 let) in predlagal, da bi morale biti za razpis na podlagi te določbe pridobljeno predhodno soglasje sveta zavoda, kar bi zagotavljalo večjo transparentnost in omejilo možnosti zlorab. V SVIZ so predlagali tudi rešitev za okrepitev odgovornosti direktorjev in članov svetov javnih zavodov, ki bi prispevala k večji odgovornosti pri opravljanju njihovih nalog in k učinkovitejšemu delovanju zavodov, ki pa v predlogu zakona ni upoštevana.

Društvo Asociacija je podprlo predlog zakona, saj prinaša vrsto nujnih sprememb in pomembnih konceptualnih premikov in pri tem posebej izpostavilo novo opredelitev vloge stanovskih društev in njihovih zvez v 2. členu; spremembo v 4. členu, ki jasno ločuje knjižnično in založniško dejavnost; razširitev kulturnih področij v 8. členu in vključitev kulturne in umetniške vzgoje ter čezsektorskih inovacij. Ključno se jim zdi tudi, da stanovska društva in nevladne organizacije lahko predlagajo člane v strokovne svete javnih zavodov. Med pomembnejše spremembe štejejo tudi uvedbo prednostne obravnave kulturnih izvajalcev pri oddaji prostorov z možnostjo brezplačne uporabe do deset let (prej pet) (74. oziroma 75. člen predloga zakona) ter vzpostavitev tripartitnih pogodb, kar rešuje pomembna vprašanja v zvezi z dohodnino in drugimi obremenitvami samozaposlenih v kulturi. Glede statusa samozaposlenih v kulturi je društvo posebej izpostavilo izjemno prekariziranost te skupine, nizke prihodke in s tem povezan socialni položaj, zato kot pozitivno ocenjuje uvedbo dohodkovnega cenzusa in drsnega sistema kot načina njegovega določanja. Prav tako so v društvu podprli uvedbo instituta karijerne dinamike, a se jim predlagani odmerni odstotki zdijo prenizki in prepočasi rastoči, da bi dejansko zagotovili dostojne pokojnine po dolgotrajnem obdobju dela v prekarnem razmerju. V društvu so zato predlagali hitrejše in izrazitejše povečanje odstotkov, tako da bi samozaposleni v višjih razredih karijerne dinamike dosegli 100 % povprečne plače oziroma celo 120 % v zadnjih letih. Opozorili so, da brez teh izboljšav obstaja nevarnost, da bodo samozaposleni kljub večjim vplačilom v socialne blagajne še naprej odhajali v pokoj s prenizkimi pokojninami, kar ne zagotavlja dostojnega življenjskega standarda. Dvig odmernih odstotkov v karierni dinamiki bi bil zato pomemben korak k izboljšanju socialne varnosti te ranljive skupine.

V Iniciativi za kulturo (v nadaljevanju: Iniciativa) so izpostavili problematiko postopkov obravnave vlog, prispelih na javni razpis, ki jih ocenjujejo strokovne komisije na Ministrstvu za kulturo. Po veljavni ureditvi navedena komisija oceni primernost vlog, minister na podlagi te ocene sprejme odločbo ali pa vlogo vrne v ponovno ocenjevanje, pri tem pa prijavitelj nima možnosti, da se predhodno izjasni. Prijavitelj se lahko pritoži le na upravno sodišče, ki primer pogosto vrne v ponovno ocenjevanje, upravno sodišče namreč presoja samo upravni vidik, saj ni pristojno za vsebinsko oceno prijave. Ob tem ne gre prezreti, da se pritoži le del prijaviteljev, ki se z oceno komisije ne strinjajo, in upravno sodišče odloča bistveno prepočasi, kot bi bilo za izvedbo prijavljenega projekta nujno. Zato so kot pozitivno ocenili ponovno uvedbo instituta izjasnitve za prijavitelja, ki je bil leta 2016 odpravljen, vendar bi ga bilo treba dodatno nadgraditi. Predlagali so uvedbo obveznega t. i. *hearinga*, tj. soočenja argumentov komisije in prijavitelja. Takšna ureditev bi povečala transparentnost, okrepila odgovornost komisij, ki odločajo o porabi javnih sredstev, ter zagotovila večjo strokovnost odločitev. V primeru, da se komisija in prijavitelj ne bi uspela uskladiti, predlagajo vzpostavitev posebnega senata, sestavljenega iz izkušenih strokovnjakov s kulturnega področja, ki bi odločal nepristransko, po možnosti *pro bono*, brez dodatne finančne obremenitve za

ministrstvo. V Inicijativi so opozorili tudi na ureditev v 75. členu predloga zakona, ki ureja oddajo javnih prostorov kulturnim izvajalcem. Čeprav so predlagane določene izboljšave, predlagane rešitve še vedno naslavlajo zlasti najemnine, ne pa dejanskih dodatnih stroškov, ki vključujejo elemente, na katere zavodi nimajo vpliva (npr. elektrika, voda, varovanje, obvezno osebje za izvedbo dogodkov itd.) in jih ni mogoče enostavno določiti s cenikom.

V Združenju kulturnih domov in ustanov Slovenije (v nadaljevanju: Združenje) so podprli predlagane spremembe, ki so usmerjene v decentralizacijo in izboljšujejo pogoje za kulturno delovanje tudi na lokalnem področju. Razpisi za kroženje kulturnih projektov so pomemben korak k enakomernjši dostopnosti kulturnih dobrin po Sloveniji ter k razvoju občinstva tudi zunaj večjih urbanih središč. To predstavlja pomembno podporo mreži manjših kulturnih ustanov in omogoča, da se kulturni programi širijo na območja, kjer so sicer redkeje dosegljivi. V Združenju so pri tem opozorili na problem časovnice objave razpisov. V preteklih letih so bili razpisi objavljeni prepozno (npr. šele jeseni ali tik pred poletnimi počitnicami), rok za izvedbo projektov pa je bil zaradi tega neprimerljivo kratek. Izvajalci so bili zato primorani programe izpeljati v časovni stiski, kar zmanjšuje kakovost izvedbe in možnost dosega občinstva. V Združenju so opozorili tudi na vprašanje imenovanja direktorjev javnih zavodov, ki jih po veljavni zakonodaji imenuje ustanovitelj, to so večinoma lokalne skupnosti. To pomeni, da so kulturni domovi in drugi manjši zavodi v veliki meri podvrženi vsakoletnim ali občasnim spremembam lokalne politike, kar zmanjšuje njihovo stabilnost delovanja in lahko ogroža njihovo dolgoročno strokovno usmeritev. Pri tem je posebej problematično, da v manjših zavodih direktor opravlja tako poslovno kot strokovno funkcijo, zato politično imenovanje še toliko bolj vpliva na celotno delovanje ustanove. Podobne težave se kažejo tudi pri sestavi svetov zavodov, kjer imajo predstavniki ustanovitelja praviloma prevladujoč vpliv (zaposleni imajo zgolj enega predstavnika). Takšno razmerje odpira vrata političnemu kadrovanju in zmanjšuje možnosti, da bi bili v organih odločanja zastopani strokovni interesi zavodov in zaposlenih. Združenje zato poudarja, da je za dolgoročni razvoj kulturnih domov in manjših javnih zavodov nujno zagotoviti pravočasno objavo razpisov za kakovostno pripravo in izvedbo projektov ter večjo avtonomijo pri imenovanju direktorjev in sestavi svetov zavodov, da se zmanjša prevelik vpliv politike in okrepi strokovna legitimnost vodenja.

Zveza kulturnih društev Slovenije (v nadaljevanju: Zveza) je podprla predlagani zakon v osnovni različici, a opozarjajo na nekatere pomanjkljivosti, ki bi jih bilo smiselno odpraviti. Predlog zakona se osredotoča predvsem na kulturniško zbornico (kot eno izmed zvez), smiselno pa bi bilo vključiti tudi druge zveze, ki se jih po predlaganem zakonu enači zgolj z društvi. V Zvezi so podprli ločevanje ljubiteljskih in profesionalnih nevladnih organizacij, a opozarjajo, da obstoječi trendi izključevanja ljubiteljskih društev iz razpisov, kljub doseganju visoke kakovosti, lahko vodi v neupravičeno diskriminacijo. Poleg tega so opozorili na redakcijsko vprašanje uporabe izraza enoten kulturni prostor v 10. členu, saj v primerljivih zakonih velja pojem skupen kulturni prostor, ki je pojasnjen, medtem ko enoten kulturni prostor ni definiran in ima lahko neprimeren zgodovinski prizvok.

* * *

Državni svet ugotavlja, da je pristojna komisija Državnega sveta na 32. seji 3. 9. 2025 podprla predlog zakona in mnenje posredovala Odboru Državnega zbora za kulturo (v

nadaljevanju: Odbor). Državni svet ugotavlja, da je Odbor na 19. seji 11. 9. 2025 pripravil dopolnjen predlog zakona na podlagi sprejetih amandmajev k 1., 2., 5., 6., 8., 10., 11., 12., 16., 20., 22., 26., 29., 30., 34., 35., 39., 40., za novi 40.a člen, k 42., 45., 49., 50., 51., 57. in 59. členu., ki izboljšujejo jasnost in določnost členov ter omogočajo večjo konsistentnost besedila dopolnjenega predloga zakona. Obenem amandmaji med drugim sledijo tudi vsebinskim pripombam, ki so bile izpostavljene v razpravi na seji pristojne komisije Državnega sveta, in sicer se je z amandmajem k 2. členu osnovne različice predloga zakona vlogo zvez društev natančneje opredelilo glede na stanovska društva, saj te lahko opravljajo enako vlogo, kot je podeljena stanovskim društvom; sprejeta amandmaja k 5. oziroma 16. členu predloga zakona pa zlasti majhnim občinam, ustanoviteljicam in večinskim financerkam javnih zavodov, omogočata, da lahko namesto dveh letnih izvedbenih načrtov predložijo le letnega, če je to zaradi postopkov proračunskega načrtovanja občin zanje bolj optimalno; z amandmajem k 6. členu predloga zakona se je terminološko uskladilo izraz »enotni« v »skupni« kulturni prostor, kot je definiran v Zakonu o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (Uradni list RS, št. 43/06, 76/10 in 206/21-ZDUPŠOP); z amandmajem k 8. členu predloga zakona pa se sprejete lokalne programe za kulturo iz dosedanjih štirih podaljšuje na obdobje osmih let, kar je primerljivo z nacionalnim programom za kulturo; amandma k 20. členu predloga zakona ustanovitelju omogoča imenovanje članov sveta izven postopka javnega vabila v primeru, če na javno vabilo ni bilo zadosti prijav, kar naj bi omogočalo večjo operativnost nadzornega sistema javnih zavodov, amandmaja k 29. in 30. členu predloga zakona pa omogočata boljše razumevanje pogojev izvajanja kulturnih dejavnosti subjektov, ki imajo javno kulturno infrastrukturo v brezplačni rabi, in sicer morajo biti te kulturne dejavnosti javnosti bodisi dostopne brezplačno ali pa skupen prihodek od vstopnine ne sme biti večji od stroškov izvajanja kulturnih dejavnosti.

Državni svet ugotavlja, da nekaj vprašanj ostaja neodgovorjenih. Povezana so zlasti s statusom javnega zavoda na področju kulture glede na Zakon o zavodih, z načinom imenovanja direktorjev oz. upravljanjem javnega zavoda. Državni svet pri tem opozarja, da lahko določene rešitve brez celovite reforme povzročijo več težav kot koristi, saj bi bilo treba zakonske statusne temelje poenotiti za vse javne zavode. Dodaja, da je zato najprej nujno razjasniti temeljna načela delovanja javnih zavodov, preden se uvajajo konkretne spremembe, da bi se izognili kontradiktornim rešitvam.

Državni svet ugotavlja, da so lokalne skupnosti kot ustanoviteljice večinoma uspešne pri zagotavljanju ustreznega upravljanja v zavodih, zato je treba ohraniti njihov večinski vpliv. Ob tem ugotavlja, da se na podlagi sprejetih amandmajev v dopolnjenem predlogu zakona sledi pripombam, ki so bile izpostavljene na seji pristojne komisije Državnega sveta glede enotnih pravil za delovanje javnih zavodov na ravni države, ob hkratni ohranitvi fleksibilnosti tam, kjer so specifične lokalne potrebe (npr. pri terminskem sprejemanju izvedbenih načrtov pri financiranju programov: nekaterim občinam namreč bolj ustreza letno načrtovanje).

Izpostavlja se 18. člen dopolnjenega predloga zakona, ki govori o soustanoviteljstvu javnega zavoda s strani države in občine ali več občin, kjer direktorja imenuje minister za kulturo ob soglasju soustanovitelja torej občine. Državni svet pri tem opozarja na možnost neposrednega vpliva politike na imenovanje vodstva zavoda, ne glede na pojasnila predlagatelja, da je ureditev analogna s primeri, v katerih kot ustanovitelj zavoda nastopa država, lokalnim skupnostim pa omogoča visoko stopnjo sodelovanja

pri imenovanju, saj od njih zahteva zavezujoče soglasje. Državni svet ob tem predvsem poudarja, da je ključno preprečiti nepotrebno politizacijo odločitev in omogočiti, da se odločitve o delovanju zavodov sprejemajo v skladu z javnim interesom, za katerega je bil nek zavod ustanovljen, ne glede na to, kdo imenuje direktorja.

Državni svet se zavzema, da ima ustanovitelj, država ali lokalna skupnost, ki obenem zagotavlja finančna sredstva za delovanje, tudi primerno težo pri odločanju. Hkrati pa mora obstajati jasna ločnica med političnim vplivom in strokovno avtonomijo. Vloga zaposlenih pri upravljanju je pomembna, vendar mora biti realna in sorazmerna glede na odgovornosti in pristojnosti članov sveta, zlasti s strani ustanovitelja.

Državni svet opozarja, da predlagano preimenovanje samozaposlenih v kulturi v samostojne delavce v kulturi lahko povzroči administrativne zaplete v poslovnem registru in ne rešuje dejanskih razlik med samozaposlenimi in samostojnimi podjetniki. Zato predlaga dodatno usklajevanje z upravljavci registra, da se prepreči zmeda, ter razjasnitev vpliva novega statusa pri zaposlovanju, financiranju in obveznostih prispevkov. Opozarja tudi na nesmiselnost ureditve, ki v kulturi preprečuje samostojno podjetnost in omejuje zaposlovanje, saj samostojni delavec v kulturi za projekt ne more zaposlovati, ampak je vezan na pogodbeno delo sodelavcev, da projekt lahko sploh izvede.

Državni svet ugotavlja, da se z amandmaji ustrežneje naslavlja postopek javnega povabila za imenovanja članov sveta zavoda, saj se omogoča širšo dostopnost kakovostnih kandidatov, tudi izven nevladnih organizacij, če ni zadostnega števila prijav. Predlagana rešitev omogoča tudi večjo transparentnost delovanja svetov zavodov.

Državni svet ugotavlja, da je predlagana ureditev upravljanja nepremičnin v brezplačni uporabi v nekaterih primerih v nasprotju z zakonom, ki ureja stvarno premoženje občin. Meni, da je treba jasno določiti pravila, ki zagotavljajo skladnost z lokalnimi predpisi in preprečujejo zmedo glede podnajemov ali brezplačne uporabe, hkrati pa omogočajo izvajanje kulturnih programov v javnem interesu. Hkrati ugotavlja, da se z amandmaji omogoča boljše razumevanje pogojev izvajanja kulturne dejavnosti subjektov, ki imajo javno kulturno infrastrukturo v brezplačni rabi.

Državni svet izpostavlja pomen financiranja pripravnikov, kar bo naslovilo problem pomanjkanja kadrov v kulturnih zavodih tako na umetniškem kot na tehničnem področju. Izpostavlja tudi potrebo po uvajanju kadrovskih štipendij in preišljenem razporejanju sredstev, da se zagotovi izvedba projektov in stabilnost delovnih mest.

Državni svet opozarja na prekomerno birokratizacijo in dolgotrajne postopke odločanja, ki zmanjšujejo učinkovitost kulturne politike. V razpravi na seji pristojne komisije Državnega sveta je bil npr. izpostavljen pomislek o smiselnosti postopka dodatnega preverjanja možnosti pritožb na odločitve strokovnih komisij pred izdajo odločbe. Priporoča se tudi vzpostavitev mehanizmov nadzora nad tistimi uradniki, ki sistematično sprejemajo neustrezne odločbe, da bi se izboljšali pravičnost in hitrost postopkov.

Glede predlaganih pooblastil kulturniške zbornice je po mnenju Državnega sveta pomembno vključiti širši spekter kulturnih akterjev, ne le stanovska društva, da bo

zbornica lahko funkcionalna in dejansko zastopala vse relevantne deležnike, tako samostojne delavce, producente kot druge aktivne kulturne ustvarjalce.

Državni svet ocenjuje, da dopolnjen predlog zakona prinaša določene izboljšave, med drugim zlasti za samostojne delavce v kulturi (npr. bolniško nadomestilo), uvaja se institut izjasnitve za prijavitelja vloge na javni razpis pred izdajo odločb in s tem večja pravna zaščita prijavitelja. Dejstvo je, da te odločbe v postopkih na upravnem sodišču pogosto ne preživijo preizkusa, zadeve se vračajo v ponovno odločanje komisiji pristojnega ministrstva, kar pa sam postopek zelo zavleče.

Državni svet ugotavlja, da še ostajajo nerešena vprašanja, predvsem glede imenovanj vodstev javnih zavodov, omejitev pri zaposlovanju in upravljanju nepremičnin ter političnih vplivov. Poudarja, da je treba za celovito delovanje javnih kulturnih zavodov pri njihovem ustanavljanju predvsem jasno opredeliti njihov javni interes, ki mora prevladati nad poskusi političnega vplivanja. Za uspešno izvajanje vsebin v javnem interesu in učinkovito delovanje javnega zavoda pa je pomembna tudi sorazmernost pri vključevanju lokalnih skupnosti, strokovnjakov in zaposlenih v odločanje. Kot primer dobre prakse se izpostavlja sestava svetov v vrtcih in šolah, kjer so zaposleni pomembno zastopani. Glede na to, da je vzgojno-izobraževalni sistem v Sloveniji kakovosten, ni razloga, da tudi zaposlenim v kulturi ne bi zaupali pomembnejše participacije v organih odločanja v javnih zavodih.

Marko Lotrič
predsednik